

[Pitzner.]

Naar saa mange Købstæder har gjort det, maa det antagelig være, fordi de skønner, at det er formaalstjenligt, og at det er den bedste Maade at ordne det paa.

Da vi begyndte med det i 1904, var der selvfølgelig forholdsvis faa Svendeprøver, der sorterede under os, men i 1931 er der aflagt 869 Svendeprøver, og vi maa huske paa, at der navnlig i København, og for Resten ogsaa i Centralforeningerne Landet over, er mange Fag, hvor der aflægges Svendeprøver i Fagene selv, saaledes at det nærmest er i de mindre Fag i Købstæderne og blandt Landhaandværkerne, der aflægges Svendeprøver for Fællesrepræsentationen, og bl. a. har vi i Fællesrepræsentationen dette, at vi tilkender særlig gode Svendeprøver Udmærkelser. Saaledes har vi i 1931 kunnet tilkende de paagældende 34 Sølvmedailler og 104 Bronze-medaille, noget, som fremmer Interessen hos de unge og ægger dem til at yde deres bedste. Ogsaa ved vore Svendeprøver danner Undervisningen paa de tekniske Skoler det teoretiske Grundlag, hvad Tegning og deslige angaar.

Den højtærede Ministers Slutningsbemærkning lød saaledes:

„Til denne Opgaves Løsning haaber jeg, at det her fremsatte Lovforslag vil vise sig velegnet ved sin Hensynstagen til de forskellige berettigede Krav, og i dette Haab tillader jeg mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling i den høje Rigsdag.“

Den Slutningsbemærkning, jeg vil gøre, er denne: Vi er villige til ved Forhandling at søge Lærlingeloven gjort saa god som muligt, navnlig med Hovedformaalet Mesterlæren, og at den bedst mulige Uddannelse af de unge finder Sted, saa vi vedblivende i faglig Henseende kan indtage det Stade, vi alt indtager; men Lovforslaget i den Form, hvori det er forelagt, og med den Tendens, det har, maa vi paa det bestemteste og med alle Midler gaa imod. Og saa vil jeg da allersidst tillade mig at gøre den højtærede Socialminister opmærksom paa, at vi har haft det Særsyn, at hver Gang vi har haft Lærlingeloven til Revision efter 1924, har det for den Regering, som har fremsat det, altid endt med Regeringsskifte. Om det skal ske denne Gang ogsaa, vil Tiden vise.

Hendriksen: I Tilslutning til de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Pitzner paa mit Partis Vegne har fremsat — Udtalelser, jeg fuldt ud og paa alle Punkter

kan tiltræde —, vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger vedrørende Bestemmelserne om Handels- og Kontorlærlingene.

Det er en given Sag, at Handelen har en betydelig Interesse i et Lovforslag som det foreliggende og i Spørgsmaal af den Karakter, som der her er Tale om, og i høj Grad ønsker at faa Lærlingeforholdet afklaret paa en for begge Parter, hvilket altsaa vil sige baade for Principal og Lærling, tilfredsstillende Maade. Jeg beklager derfor straks at maatte sige til den højtærede Minister, at det foreliggende Lovforslag ikke er acceptabelt for Handelen. Jeg er naturligvis klar over, at det er uheldigt, at vi lever under en Lærlingelov, i hvilken der findes en Bestemmelse om, at Loven skal revideres, naar denne Revision Gang paa Gang bliver udskudt, navnlig fordi det efter mit Skøn er i høj Grad nødvendigt og tiltrængt, at man faar en saadan Revision; men jeg vil erklære, at selv om den nuværende Lærlingelov, ogsaa set fra Handelens Synspunkt, er utilfredsstillende, vil vi alligevel hellere leve videre under den nugældende Lovs Bestemmelser end se det foreliggende Forslag ophøjet til Lov.

Det er beklageligt, at den højtærede Minister ikke har fundet det formaalstjenligt at konferere med Repræsentanter for Handelen. Men efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pitzner har fremsat, forstaar jeg, at Handelen ikke er blevet stiftmoderligt behandlet; det gælder altsaa ogsaa andre Erhverv. Den højtærede Minister har ikke forhandlet med Erhvervenes Repræsentanter, i hvert Fald ikke med dem, der sidder paa Arbejdsgiversiden.

Hvis den højtærede Minister havde gjort dette, altsaa ført Forhandlinger med Handelens Repræsentanter, vilde den højtærede Minister være naaet til Klarhed over, at de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, mildest talt er utilfredsstillende for Handels- og Kontorfaget. Den højtærede Minister vilde ogsaa være naaet til Klarhed over, at man indenfor Handelen i allerhøjeste Grad ønsker at faa en særskilt Lov for Handels- og Kontorlærlingeforholdet. Det er allerede mange Aar siden, Røster i saa Henseende har rejst sig, og selv om jo ikke alene den højtærede Minister, men ogsaa tidligere Ministre har nægtet at opfylde dette Handelens Krav, bliver Forholdet naturligvis ikke bedre derved.

Der findes, saa vidt jeg kan se, ingen anden Begrundelse for Nægtelsen end den, at adskillige af de Bestemmelser, der vil komme til at gælde for Haandværk og Indu-